

Fria ord

Apropå "Adolfshöhe".

I Eder värda tidning av den 17 januari observera vi en artikel med rubrik "Adolfshöhe i Döderhult". Med anledning av densamma önska vi påpeka, att år 1877 två tyskar, Adolf Kessel och Hermann Röhl, började bryta granit i Vånevik. Verksamheten fortsatte under deras ledning intill år 1903, då den övertogs av Stenzel & Co. Någon gång under tiden 1877—1903 lät Adolf Kessel i en klippa strax söder om Mannevik till minne av sig själv, grundaren av granitindustrien i Vånevik, inhugga namnet: "Adolfshöhe". Under samma år har även på annan plats vid Mannevik inhuggits i en klippa: "Hermannsgrund" såsom minne av ovannämnde Hermann Röhl. Det säger sig självt att dessa namn icke stå i något samband med de nazister, som styrde Tyskland cirka 50 år senare.

Vi anhålla om att Ni ville rätta sammanhanget och skulle hava varit tack samma, om Ni i detta fall först hade talet med initierade innan Ni lancera dylika tendensiösa påsteåenden.

Högaktningsfullt

Aktiebolaget Förenade Granitindustrier

Einar Tillman.

Enligt vad noggranna efterforskningar visar och vad som framkommit vid samtal med initierade personer lär namnet "Adolfshöhe" datera sig från tiden före Adolf Hitlers entré på världsteaterns scen. Men lika väl torde vara att inskriptionen ifråga färskades upp samtidigt med att de gamla namnteckningarna restaurerades och de nya höggs in 1942. I varje fall hade stenhuggarsamhällets nuvarande generation inte tidigare lagt märke till namnet Adolfshöhe, som nu med tydliga bokstäver breder ut sig över klippkrönet. Man anser därför i Vånevik — med rätt eller orätt — att 1942 års tyskar betraktade inskriptionen som gefundenes Fressen och att namnteckningen piffades upp i sammand med tyskbesöket. Enligt vad de personer uppger som kom i beröring med tyskarna, gjorde dessa ingen hemlighet av i vilket namn de skulle seg-ra. Och under dylika förhållanden är det kanske ingenting att förvåna sig över att berget ifråga blev en "förargelseklippa" för ortens befolkning.

Red.

ON

1946-02-05